

Csak a megvalósulási sebességet illetően hajlunk a szent türelmetlenségre.

Mindezt Kocsi Gy. felszólítására mondom. De mondanék valamit magamtól is. Mindenek előtt felhívom a figyelmet arra, hogy Haag messzemenően alátámasztja a Bokor teológiai közmeggyőződését: a Golgota nem szerezte meg a megkeresztelendők számára a "kegyelmet", amely biztosítaná számukra a mennyországba jutás lehetőségét. Ha emlékeztek, Szegedi Laci vádolt minket azzal, hogy tagadom, tagadjuk a kegyelmet. Nem tagadtam, nem tagadtuk, csak azt képviseltük, hogy az benne van az Isten által nekünk ajándékozott emberi természetben. Ennek következtében felesleges a kettőzés: a természet rendje, meg a kegyelem rendje. Felesleges, mert nincs két rend, csak egyetlen egy: Isten magához öleli Golgota előtt s Golgota után egyaránt az Isten akaratát teljesíteni akaró, s a botladozó, de botladozásai miatt őszintén sajnálkozó embert.

Szeretnék valamit mondani a "helytelenkedések"-ről is. Tudomásul kell vennünk, hogy nincs ex offo semmiféle privilégiumunk az igazság kinyilatkoztatásában. Ilyen privilégiummal nem rendelkezik sem egyén, sem társaság. A profán tudományok területén sem. Nem rendelkezik vele egyetlen vallási személy, egyetlen vallási társaság (felekezet) sem; már mint a maga területén, tehát az üdvösség dolgában. Éppen ezért, ha a teológia - műveljék azt bármely felekezeten belül - igyekezik optimumot nyújtani, akkor privilégiumra hivatkozás nélkül, a minél bőségesebb információ-beszerezés útját kell választania. Ugyanúgy, miként a tévedhetetlen tanítóhivatokkal nem rendelkező profán tudományok is tesznek. Egyes egyedül ez az útja annak, hogy szavunkat gondolkodó emberek - ilyenek lettünk teremtve! - komolyan vehessék. Ez a gyakran felhangzó szó: "Az egyház tanítása pedig az, hogy..." csak figyelemkeltésre rendelt (nem hasra esésére rendelt) szó lehet. Minél inkább tekintélyi szöveg hangzik utána, annál kevesebb figyelemmel fogjuk hallgatni egyházon kívül és belül. Minél inkább érvek követik a figyelemfelkeltést, annál több figyelemre fog találni. Ezt tudomásul kell vennie mindenkinek. Egyházon belül is. Bokron belül is. ÉRVELNI KELL! Olcsóbban nem lehet? NEM!

KIRÁLY IGNÁC

"ÉN IS ÚGY AKAROM"

1.1 A Bokorlelkiség summázása mindig öröm számomra, mivel ma sem tudok jobb megjavítási eszköztárat. Sokirányú tevékenységünk (munka, család, közösség, társadalom...) egyike ez a "kocsit összetartás". A magam kis területén is csak a legalapvetőbb közösségi szolgálatokra futja, hogyan is szolgálhatnám közvetlenül a nagy egész egységét is?

Gyurka bácsi, Neked a Bokor az, ami nekem a magam szolgálati köre, akiket én szerettem egybe és szolgálatok ma is. Mintegy kis Bokrocskákat hoztunk létre és minden maguknak dolgozás nélkül is ezek a kis egységek teljesen lekötnek minket. Úgy látom, hogy a Bokor fejlődőképes részét ezek a kis dinamikus egységek (régikák, barátságok) jelentik. Nyilvánvalóan tűnik, hogy helyesebb energia gazdálkodás kell ahhoz, hogy a nagy egésze is helyet kapjon feladataink között. Mindenekelőtt rögzíteni szeretném, hogy a kicsik szolgálata az egész szolgálata számomra. Ha nem lenne kiket szolgálnom, nem lennének kisközösségek az életemben, akkor sem értelmezhetném az életemet úgy, mintha az út porába üldögélés lenne. A jónak tartott értékszéméletet már nem lehet csak súlyos bűn terhe mellett zárójelbe tenni. A lelkiismeret ügyis fölugrasztana a porból, ha másért nem, hát családom jézusi szolgálatának kötelezettsége miatt. No de lenne-e ekkora családom és ilyen álmokkal, ha nem lett volna Bokor az életünkben? Lám máris újra ott vagyunk, hogy nem a lenni vagy nem lenni itt az igazi kérdés, hanem hogy hogyan lehetne jobban lennünk?! Nem vagy egyedül Gyurka bácsi ebben a BTHÉV ügyben, hiszen valahol én is és még sokan beálltunk ebbe az átlagembereket veszélyeztetni látszó baráti körbe. Ezt a jel-elhivatottságot, ezt a radikális törekvési irányt úgy szeretném vinni, hogy a "csodabogár" mellé néha hozzákerüljön a "jól csinálja", és talán az is megfogalmazódjon, hogy "én is úgy akarom csinálni". Máris ezzel az "úgy"-gyal Jézusnál kötünk ki. Ha pedig Nála, akkor otthon vagyunk és Otthon leszünk.

1.2 Örökzöld problémák közül egy nagyon átgondolandó merült itt fel újra: a kisközösségépítés hangsúlya miatt az anyák nem váltak anyákká és az apák sem apákká? Azért olyanok gyermekeink amilyenek, mivel hagytuk eltorzítani értékszéméletünket? Mi más, ha nem torzulás az is, hogy gyerek pasztoráció helyett felnőttekre kell hajtani (Lp. marketing)? Itt most meg kell állnom és gondolkodnom egy kicsit.

Az anyaság-apaság ügyében is sokfélék vagyunk. Én a magamról mondanék valamit. A családi üzem ellátását és kiszolgálását nem tartom értékelhetőnek az apostolkodás szempontjából. Itt a sajátosság akkor valósul meg, mikor a szülők átlagos emberré nevelődésén és nevelési törekvésén túl sajátos jézusi értékszéméletre vonzás is megvalósul. Itt nem az eredményességről van szó, hanem a szülő konkrét törekvéséről beszélek.

Konkrétan, ami célirányos kirándulásokat, családi hittanokat, családi lelkiiséget ... jelent. Azt tapasztaltam, hogy mikor ezekből valamit jól csináltam, azt méltatták bokros barátaim (lgy meghívások, táborig előadások, lelkievetések). Azt meg minek méltassák, ha normális jóra való szülőként menedzselem magunkat. A lelkipásztori marketinget sem tudom felhasználni bizonyítványom igazolására és az elvek

megkérdőjelezésére felhasználni, mert ott azt tanultam, hogy a gyerekekkel foglalkozzanak a szülők. Ha menetközben magam is szülővé váltam, akkor az elvnek ez a része is kötelez, nem csupán a felnőttek (főleg férfiak) felé való apostoli küldetés. Látom, hogy visszahull fejemre a felelősség. Bokros barátaimat sem menteném meg ettől az sem, ha csupa nagy betűvel méltatták volna az APÁKAT, ANYÁKAT. Amit megsínylettek gyerekeink, azt lehet, hogy nem is ők, hanem mi szülők sínylettünk meg azáltal, hogy kisebb hatáskörrel működünk, gyatrábbak gyümölcseink, mint amilyeneket szeretnénk. Nem vállalom magamra gyerekeim helyett a megtérés felelősségét. Elég nekem a magam lelkiismereti megtérésre (korrekciós metanoia) szólító felelőssége. Ezért felelek az Úr előtt. Gyerekeim lelkiismerete és meggyőződése nem az én zsebemben van. Szolgáltam ennek fejlődését így-úgy - ez az én felelősségem. Ebben szerves helye volt és van annak is, hogy a családon túl is küldve vagyunk és ők is küldve lesznek, ha meghallják azt a hangot, amit én meghallottam. Hej, de nagyon szeretném, ha az én hatásomra, vagy más hatására, de meghallanák ezt a hangot!

1.3 A megállapításokra csak bólogatni tudok. Az Isten Országáa ugyan nem csak általunk valósulhat meg, de a személyi felelősség terén meg kell állapítanom, hogy az én üdvösségem szempontjából nem vigasz, hogy az Ország nélkülem valósuljon, mert én leálltam, leültem, félreálltam.

A múltat illetően Gy.b. megoldásairól akkor és ott mindig el kellett ismernünk, hogy a mi ötleteinkhez képest az övé volt a jobb, ezért azt választottuk. Ezért nem annyira önmarcangolás és Gy.b.-t megkérdőjelezés a helyes visszatekintés módja, hanem a hálaadás, kiértékelés. Amit jónak láttuk azt csináltuk, még ha azt alapítónk találta is ki. Nagy mázli, hogy ilyen karizmatikus személy, aki nemcsak létbe hívni tudta a kisközösségeket, hanem gondozni is. Most a holnapról gondolkodva vagy támad új, tovább lendítő karizmatikus személy, vagy a mi sokkal kisztíltabb megoldásainkra épülve ugyan, de létben tartjuk kisközösségeinket és talán előre is lépegetünk majd. Ahol nem hajlandók erre a szintjüknek megfelelő igyekezetre, ott szépen elsorvadnak a közösségek.

A jövőnk zálogának azt tartom, hogy valamely jézusi célkitűzésnek embereket barátkoztassunk össze. A hangsúlyok sokfélesége is hordoz egységet, ha a hegybeszédhez, a jézusi hármashoz ragaszkodunk és erre építjük baráti kisközösségeinket, ki így - ki úgy.

1.4 Jól estek a reális múltba tekintő kiértékelő sorok. Így látom én is.

A jelent viszont másként látom, vagyis nem látom kilátástalannak. Gondoljuk csak meg: egy ilyen terheket növelő és kiszolgáltatott mai magyar valóság nem kedvezhet-e egy olyan társaságnak, amely az

adástörvénnyel még szegényíteni is hajlandó magát; a szolgáló másokért éléssel csökkenti a pluszmunkákra bevethető idejét-energiáját. Nem valószínű, hogy aki egyszer belátta a jézusi tennivalók helyességét, az könnyedén ki tudna állni a sorból. Most jön el annak az ideje, hogy vizsgáljunk a tanultakból. Eddig elsősorban a békességteremtés volt a vizsgaanyag, mert a diktatúrában ez emelkedett ki. Most a másik kettőből kell majd.

A sokoldalúságra nevelődés, az igénytelenség osztozásra épülő megvalósítása, az összetartó egymásra figyelés a mindennapokban - ezek a mi garanciáink a holnapra, ha ... ha meg nem bukunk ezen a vizsgán. A bukás nagy veszélyét az jelenthetné, hogy hagyjuk sodortatni magunkat ezzel a pénzt istenítő világgal. Van nekünk Istenünk és van (eddig nagyon is volt) önrendelkező öntudatunk - még testvérbarátainkkal szemben is. Ezt az egyénieskedésre hajlamos szokásunkat erősítenünk kell a világ felé és csökkentenünk kell egymás felé.

1995

FARKAS ISTVÁN

ÚJSÁGCSOMAGOLÁS

A nap ugyanúgy indult, mint bármelyik. Fél hatkor kelés, majd fél óra csendes ülés, reggelikészítés, reggelizés feleséggel, majd kávé, de aznap fél nyolckor indulás volt. Nyolcra kellett Bandinál lennem Vörösváron, ami autóval húsz percnél nem több. Gyalog jó két óra lett volna, de nem ez volt a végállomás. Innen Bandi autójával mentünk tovább Jenőékhez a Bach csomópontoz. Kilencre kellett ott lennünk. Szombat volt. A kapu tárva várt és csak be kellett gurulnom a kertbe a körtefák alá.

- Ott jó lesz - mondta Bandi -, oda nem süt a nap. Mára is mond vagy 32 fokot. Persze a madarak odajárnak, meg a körte is potyog. Szóval választhatsz.
- Rendben, jó lesz a fa alatt - válaszoltam és már le is parkoltam.
- Gyere be, még bekapom a reggelimet, aztán indulhatunk. Nem kell sietnünk, nehogy Jenőéket fogmosás közben érjük.

Benn, a kis szobában a szokásos rend fogadott. Megálltam az ajtóban. Minden a helyén volt, így meg se kíséreltem a leülést. Bandi nagy élvezettel kanalazott egy kis üvegből valamit. Észrevette a tekintetemet és így megkérdezte.

- Na, tudod-e mi ez? - és már tartotta is a kis üveget felém.

Beleszagoltam. Valamilyen paradicsompüré? - kérdeztem.